

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljke in dopisi. — Za Ljubljano in okolice je uredništvo in uprava v hotelu „Mali“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemano stane „Jutro“ mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četverostolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primaren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Ker je jutri praznik in pondeljek, ko «Jutro» ne more iziti zgodaj zjutraj, ne izide «Jutro», ker bi sicer prišlo v ljubljanske tobakarne prepozno. V torek zjutraj izide kot po navadi.

Slavnost

zasaditve prve lopate za železnično progno „Novo mesto—Metlika—deželna meja“.

Novo mesto, 23. marca.

Dočim se na drugem mestu pečamo z zgodovinskim delom predmeta te slavnosti, se v tem sestavku naša pozornost obrača le bolj na slavnostni trenotek sam.

Vsled ljubeznive intervencije mil. novomeškega prošta dr. Elberta, je tudi naše uredništvo prejelo vabilo od c. kr. železničnega gradbenega vodstva, oziroma od slav. gradbenega podjetništva vabilo k tej slavnosti s sledečim sporedom:

Sestanek ob 11. uri dopoldne v poslopiju c. kr. železničnega gradbenega vodstva.

Slovesna zasaditev prve lopate v mestnem parku. — Slavnostni banket v Tučkovih prostorih ob 1. uri popoldne.

O izvršitvi tega sporeda, oziroma vsaj glede slovesne zasaditve prve lopate sporočamo naknadno še v današnji izdaji.

Zanimiveje kot ves spored te slavnosti, je predmet te slavnosti, dogodek sam kot tak.

Usoda vporabe lopate je v dvojnem oziru znamenita. Lopato zasadi marljivi vrtnar v nezaorano zemljo z namenom, da izpod odrezane grude vznikne kal novega življenja, da iz mlade vsajenke zraste steblo, ki nosi cvetje in ki rodi zaželjeni sad, ki se zopet presajen pomnoži v prid in korist človeku in človeški družbi.

V tem slučaju je vporaba lopate vsaj posredno rodila novo življenje.

Ali lopato vzame v roke tudi — grobar. Tudi on z njo reže kose grude, ki razmaknjeni, odstranjeni odpirajo pred seboj zevajočo odprtino — novo jamo, za uničeno, končano življenje človeka doma iz iste grude kot je njega preživeči grobar. In ko ga polože v to novo jamo, se zagrne z isto zemljo, s katero je grobar rezal njene kose. In nad novo jamo napravi udarec zadnje lopate, ali bolje: zadnji udarec lopate — novi grob.

Tedaj je prva in zadnja lopata zopet vsaj posredno življenju prinesla — smrt.

LISTEK.

Nostradamus.

ENAJSTO POGlavJE.

Floriza.

VII.

Od obličja do obličja.

Gledaje drug drugemu v obraz, s srcem davljenim od tesnobe in prvi polnimi sladkega trepetanja, sta bila dva živa kipa sveže, ozarjene lepote, v čisti ljubezni dveh mladih ljudi.

Floriza je bila zaprla okno in prižgala dve veliki sveči.

Čas, ko sta stala drug drugemu nasproti, je trajal nekaj sekund. Nikdar nista pozabila tega trenutja. Floriza je izpregovorila naposled prva, s tesnobnim glasom:

„Hvalo vam dolgujem, gospod. Videla sem boj, ki se je vršil spodaj na cesti, in vem, da bi bila brez vas izgubljena.“

In rahlo, počasi, z glasom, drhtečim od strastnega občudovanja kakor da bi govorila o kakem bajnem dogodku, je ponovila:

„Videla sem boj... tam spodaj, v tisti gostilni pri Melunu... videla sem, kako ste se borili na dvorišču našega hotela... in vaš nocojšnji boj pod mojim oknom...“

„Gospodična“, je izpregovoril Royal z

Morda se bo marsikomu čudno zdelo da ob priliki take slovesnosti, ko je vse človeško mišljenje obrnjeno le v nov kal življenja predmestnega načrta, ki ima za toliko tisoče, milijone ljudi poroditi in pomnožiti novo prometno, gospodarsko in kulturno življenje, da ravno ob tej priliki stavimo temu prvemu veselemu, tudi drugi žalost vzbujajoči primer.

Pa če si stvar natančneje predočite, če nočete postati sužnji vpliva le svečanostnega trenutka, mislim, da mi priznate, da nismo tako na napačni poti s tem drugim primerom.

Poglejte! Pred približno 20 leti se je izvršil tisti slovesni trenotek „prve lopate“ tudi na tej dolenski grudi ob priliki začetka zgradbe prve dolenske železnice. Res je, da nam je ta „prva lopata“ prinesla novo življenje, da je zvezala južni del osrednje Dolenske z osrčjem Slovenije, z našo belo Ljubljano in z vsem ostalim svetom. Res je, da je ta nova zveza deželici prinesla novo življenje, celi roj novih misli, novih naredb, novega načina javnega življenja.

Ali res je pa tudi, da je s to „prvo lopato“ porojeno novo življenje prineslo tudi — smrt. Da, tudi — smrt. Kdo izmed Vas, ki danes od veselja vrisate in pozdravljate pomen „prve lopate“, ki ima nalogo podaljšati pred 20 leti začeto delo, kdo izmed Vas se spominja tistega življenja ki je tako bujno živelo ob državni cesti Ljubljana—Novomesto in nasprotno? Za koliko tekrat cvetočih obrtov in stanov je ta „prva lopata“ prve dolenske proge prineslo smrt, konec življenja! Če Vas danes pelje pot po stari državni cesti v smeri Novomesto—Ljubljana, se boste čudili spomenikom tega za Dolensko zgodovinskega dogodka. Koliko takrat „močnih“ hiš je med tem razpadlo ali le v takratnem blagostanju, ali pa razpadlo, izginilo sploh iznad površja! Koliko prevoznikov in delavcev je še dolgo let po tem dogodku s kletvijo v srcu in na jeziku strmelo za konkurentno — železno cesto, ki jim je iztrgala od ust vsakdanji kruh, jih primorala si drugje in drugače poiskati drugega kruha. In če se ozrete po navadah, razvadah, šegah in načinu življenja današnjega dolenskega ljudstva in ga primerjate z dobo pred „prvo lopato“, morate tudi tu priznati, da je nova železna cesta s svojim novim življenjem prinesla iz osrčja Slovenije le — smrt.

Pa tako je bilo, tako je in tako ostane tudi povsod drugod. Iz življenja v smrt, iz smrti v življenje.

V bistvu tudi na ti novi progi ne bo drugače. Ne le čisto druga krajevna slika, ne, čez 10 let bo tod, koder ta „prva lopata“ kaže smer novi prometni progi tudi sedanje ljudstvo čisto drugo. Ali bo z boljšim prometom tudi živeč ljudstvo bolje? Kdo ve? Ali bo tedaj Belokranjec še vedno tista najvno odkrita poštena duša, kakor je danes, ko je odtrgan od življenja z vnanjim svetom?

Kdo to ve?

žalostnim glasom, „ne mislite si o meni ničesar slabega. Zakaj sem bil pod vašim oknom? Slučaj je nanesel tako, prisežen vam.“ In nato sem zagledal ljudi. Naskočil sem, misleči si, da hočejo vam kaj žalega. Vem da ni bilo prav, da sem splezal gor do vas. Toda, treba vas je bilo posvariti. Paziti morate in se braniti.“

Premolknil je, kajti glas mu je začel trepetati.

„Če bi ne bili prišli“ je odgovorila Floriza, „bi vas bila sama iskala. Tudi vi morate paziti nase. Nekaj strašnega se godi. Iščejo vas. Ubiti vas hočejo.“

„Kdo?“ je vprašal Beaufevers.“

„Moj oče!“ je odgovorila ona trepetaje.

Njene krasne roke so se sklenile v proseči gesti... Zopet ji je stopila pred oči tista strašna podoba, tiste čudoviščne vislice, z vrvjo, na kateri se je zibalo obešeno truplo.

„Prisežite mi,“ je dejala razburjeno, „prisežite mi, da hočete paziti nase.“

„Da,“ je odgovoril Beaufevers, „paziti hočem, toda le tedaj, ako mi obljubite vi, da se hočete braniti. Kajti prisežen vam, da ako se vam zgodi kaka nesreča, pojdem naravnost k velikemu profosu in mu porečem: — Tukaj sem, in storite z mano, kar hočete.“

Poklenil je bil pri teh besedah. Floriza se je zazdelo v tem trenutku, da mora umreti od neznanega veselja, ki je v burnih in sladkih valovih preplavljalo njeno srce. Pokrila si je oči z roko in dejala:

Toliko je gotovo, da ta smrt, ki jo prinese ta „prva lopata“ krajem, koder poridja železni konjiček, ne pomeni tiste materijalne izgube, kot pa jo je v slučaju „prve lopate“ začetka te proge pred 20 leti prinesla krajem med Ljubljano in Novim mestom.

Tu je izpeljana državna cesta, tam, ali tukaj na novi progi tega ni, je bila doslej večinoma že itak mrtva.

In zato in vsaj v tem oziru prinaša današnja „prva lopata“ smrt le že doslej mrtvem, a nad to smrtjo vznikne novo življenje.

In za to tem prisrčneje pozdravljamo svečani trenotek, ko ta po za Novomesto zasluženem proštu dr. Elbertu blagoslovljena „prva lopata“ zareže grudo slovenske zemlje, po kateri izteče belokranjska železnica in z njo novi vir novega gospodarskega blagoslova doslej zanemarjeni Belo Krajini.

Pride pa čas kdor ga doživi se bo spomnil, zakaj je „Jutro“ ob tem slovesnem trenutku usodo lopate predočilo v dveh primerih.

— r.

Ljubljana-Kranjsko.

Kdo je tista slovenska duša? Z ozirom na včerajšnji notici glede zavednosti nekaterih ljubljanskih slovenskih tvrdk omenjeni slučaj, ko se je neka tvrdka izrazila: Če Jutro ne more živeti, pa naj crkne smo od druge strani pozvani povedati, kdo je bila ta slovenska duša. Pravijo namreč, da občinstvo potem obojsa sploh vse slovenske tvrdke, če se ne pove, kdo je tu prizadeti. Gospodje imajo prav. Kajti da bi radi posameznega slučaja morali vsi trpeti zlasti pa oni, ki so nam tudi v teh dneh ostali zvesti, tega tudi mi ne moramo. Ali ker tudi na drugi strani kljub nam od dotične tvrdke izraženi žaljivi nevaležnosti ne maramo tvrdki škodovati, za danes se zamolčimo njeno ime. Damo ji pa priliko, da se sama izjavi. Le če bi tudi to odklonila, smo seveda v interesu drugih slovenskih tvrdk primorani, da javno izrečeno žalitev tudi javno omenjamo. Ker baš v tem času nemaroma povzročati nepotrebnih konfliktov, in da se izognemo vsem očitanjem, blagovolijo naj slovenske tvrdke v Ljubljani sledeče na znanje vzeti: *Izključujoč vsak namen kakega prosjačenja, le v interesu nadaljnega obstoja lista, pa ob enem tudi v interesu naših naravnih tvrdk, bomo te dni še enkrat poslali svoje osobje v svrhu nabiranja oglasov.* Kdor ne mara iz kateregakoli vzroka inserati v „Jutro“, se ga k temu tudi nikakor ne bo sililo. Ravno v to svrhu se ravno v tem času ne maramo posluževati drugih aktiviziranj, nego pošljemo le večinoma vsem tvrdkam znano svoje upravniško osobje iz ljubljanske podružnice. Za to pa vljudno prosimo, da če že katera tvrdka ne mara v „Jutro“ inserirati, naj to kratko pove, ne da bi se pri tem po vzorcu onega škandal-

slučaja norčeval iz lista iz zraven še žalil naše osobje. Te pravice ne damo nikomur.

Koliko stane navadna obravnava? V predvčerajšnji številki smo priobčili pod tem naslovom notico, s katero se je neki ljubljanski g. zagovornik čutil v toliko prizadetega, kot bi se bilo njemu očitalo, da je v neki kozenski stvari preveč računal. K temu slučaju služi sledeče v pojasnilo: Omenjeni g. zagovornik v tej zadevi ni zahteval določene vsote, ampak vedno le povračilo stroškov po sodni odmeri. Ti stroški so bili na to s sodnim sklepom U VI 279/12-6 odmerjeno na K 29.80. Druge primombe te notice pa se ne tičejo te kazenske zadeve in tudi ne omenjenega g. zagovornika.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Mostah v a b i vse svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se vrši v pondeljek dne 25. t. m. ob 1/2 4 h popoldne v gostilni gosp. Novaka po domače pri Trčku v Mostah. Darovali so za podružnico: g. Kunc, slikar v Mostah 80 vin. pri marjašni igri. Nabralo je omizje domačinov v gostilni g. Černeta v Mostah K. 2 — v spomin zmage Oražem — Černe — Neimenovana K 5.

Radi začetku zgradbe belokranjske železnice posvečenih člankov, na katere opozarjamo, smo za to pot morali odložiti več drugega gradira, zlasti pa več dopisov iz Ljubljane in Kranjske

Narashujoče vode. Vsled le trenutoma pretrganega deževja so začele vode na Kranjskem zelo naraščati. V petek večer je začelo v Ljubljani zopet liti, kar je trajalo skozi celo noč. Bržkotne je pričakovati večjih poplav.

Denar je poneveril pa še pretopal se je. Janez Štregelj je bil kot tesar uslužben pri svojem nečaku v Št. Lovrencu na Štajerskem. Bil je tam za predelavca, kateremu je nečak zaupal tudi izplačevanje delavcev. Ta pa, namesto, da bi bil denar delavcem izplačeval, ga je kar pridržal zase in ga v veseli družbi zapravil. Isto srečo je potem poskušal pri Antonu Kastelicu v Logatcu, kjer je poneveril 60 k, potem pa izginil. Ima pa še več takih grehov pred seboj. Tako n. pr. se je sprl s svojim sodelavcem ter ga težko telesno poškodoval. Deželno sodišče v Ljubljani mu je za te grehe naložilo pokoro 4 mesece ječe.

Kakor veste! Ta le Jože Smrdelj iz Cerknice je pred 4 leti poromal v Ameriko. In sicer kakor pripoveduje z namenom, da bi svojega starega očeta podpiral, kar je tudi res storil. Poslal mu je lepo vsoto denarja pa še domov ga je prenesel. To je vse lepo in prav, le na to je dobri sin pozabil, da je Avstrijec in da kot tak mora iti na nabor. Na to ga je ob njegovem povratku spomnilo ako postave in da ne bo zopet pozabil, tudi deželno sodišče. Vprašan, če je zaslužil kazen, je odgovoril: Kakor veste! In gospodje so tako vedeli, da so mu dali 10 dni pa še 20 k, pa jih bo moral on plačati.

Darovičeve porotne afere zaključek. Kakor veste, je bila pri zadnjem porotnem za-

in zavil na desno; četrť ure nato je stopil v palačo Nostradamovo.

Bralcem podlistka!

Drugi del našega romana, ki je vzbudil v vseh krogih naših bralcev toliko zanimanja, se začena z današnjo številko in nosi ime „Ljubimca pariška“. Velezanimivi zapletljaj „Nostradama“ se dvignejo v „Ljubimcih pariških“ še-le do vrhunca napetosti ter se končno razpleta, in zaključijo — kako, tega seveda ne moremo izdati. Ker smo slišali tuintam pritožbe s strani bralcev, da jih motijo francoska imena, smo naprosili prelagatelja za od pomoč; in tako so pisana v „Ljubimcih pariških“ vsa imena tako, kakor se izgovarjajo. Da pa bodo mogli slediti podlistku tudi novi, vzlasti tržaški bralci „Jutra“, ki jim je dosedanja vsebina „Nostradamova“ neznana, je hočemo posneti v kratki besedah:

Renold, sin magijca Nostradama, vzljubi Marijo Kroamartovo, hčer vrhovnega sodnika pariškega, ne da bi vedel drug o drugem kdo sta. Stari Kroamart seže mater Renolda Nostradama kot čarovnico. Renold, ki sodi po nesrečnem videzu da jo je ovadila Marija, jo vseeno natihem poroči, preloži maščevanje na kasnejši čas ter odpojuje k očetu, ki umira v Monpeljeju; Marijo pa pusti v varstvu prijateljev Ronšrola in Sent-Andréja. Na poti v Monpelje ga vrže fanatični jezuit Lojola v turnonsko ječo, kjer je zaprt tako

sedanju A. Darove iz Gor. Straže obsojena na 2 in pol leta težke ječe, ker je zapeljivala nedolžne otroke k tatvini. Veste pa tudi, da je bila Daroveva takrat že nevesta, ko so jo prijeli. Nevesta pa mora imeti ženina in tu je bil v tem slučaju neki Mohar iz Škofje Loke. Obdružili so ga, da je sodeloval pri zapravljanju poverljivega in ukradenega denarja. Ženin Mohar pa je gospodom pri sodišču povedal, da mu je nevesta sicer res dajala denar, da ga je tudi sprejemal, (kdo bi se denarja branil) toda le v dobri zavesti, da je ta denar iz poštenega vira. Nevesta mu je namreč pravila, da je iz dobre hiše, bogatih starišev, in da ona take malenkosti lahko pogreša, zlasti če se gre za ljubo zdravje in srečo ženina. Dala mu je okrog 300 k. Ker je ta zagovor tudi po pričah opravičen, so morali biti tudi gospodje pri deželnem sodišču prepričani da je Mohar že itak dovolj kaznovan, ko so mu tik pred poroko nevesto zoprlil. In tako je danes g. Mohar zopet „ledig in frej“, oprostite, da Vam to kar po domače povemo.

Le malo širše obzorje gospodje! So trgovci in podjetja v Ljubljani, ki pravijo: Ja, vsaj bi človek še inseriral v „Jutro“, pa kaj, če pa ne vemo, če bo še slo. — Nikar tako ozkosrčni gospodje! Vsaj ravno če ste prepričani, da „Jutro“ ne bo izhajalo, je to le v Vašem lastnem interesu, če ravno v tem času inserirate. Kajti ravno v tem času se „Jutro“ veliko več bere, kot kdaj popreje. Vsaj vsakdanji bralci „Jutra“ vsako jutro komaj pričakujejo kaj bo, ali pride še „Jutro“ ali ne, in kako se razvija kriza, Umevno je, da se vsak čitatelj posebno ganima kateri slovenski trgovci in podjetja ravno ob tem času inserirajo. Ali ni ravno v tem času reklama najbolj uspešna? In kar je glavno gospodje, vsaj posebno pri zaključkih na daljši obrok oglasa vendar ne plačate naprej, kakor sploh nobenega oglasa! Kaj se imate torej bati, če ravno v tem času še bolj inserirate kakor navadno? Mi ne vidimo tu prav nobene škode za Vas, pač pa kakor rečeno le veliko boljše uspeh reklame. In da zaključimo to poglavje na naslov gg. inserentov še to bi ponovno pripomnili. Če so drugi Ljubljanci še danes tega nazora, da je za Slovence samo Ljubljana na svetu, da jim je ves svet samo Ljubljana, da je vse kar pride izven Ljubljane, tuje.... Vaše obzorje mora segati dalje, za Vas mora biti Trst in vsak najdaljnji vsaj slovenski kraj, istotako domača zemlja slovenska, kot Vam je Ljubljana. „Lokalen“ ta izraz mora izginiti med nami!

Kam plovemo? Ljubljansko sodišče postane kmalu pravo germansko gnezdo, ker značajni slovenski sodniki so ga začeli zapuščati, slovenskega naraščaja ni, ker ga ne sprejemajo in morda pride čas, ko bodo sodili v Ljubljani sami kurzovci. Slučaj z deželno sodnim svetnikom Koblerjem je naravnost kričeč memento tudi našim klerikalcem, da se že enkrat zdravijo in sprevidijo, da Šusterčičeva oportunistična politika — ni dobra, njega samega nočemo opominjati, ker vemo, da bi bilo zastoj, njemu so naši narodni interesi — deveta briga!

Prezgodnje veselje. Ko smo izjavili odkrito, da se „Jutro“ nahaja v finančnih stiskah, je zavladalo v marsikaterih krogih v Ljubljani in Trstu veliko veselje, največje pa — v „Učit. tiskarni“, kjer so si odahnili, češ: sedaj pa pride zlata doba našemu „Dnevnu“, sedaj postanejo „Jutrovci“ „Dninarji“. Prezgodnje veselje! Prvič se bo

dolgo, da ga pokličajo k postelji prestolonaslednika Franca, sina kralja Franca I. Na poti skozi Turnon je nenadoma zbolel — tako mislijo drugi; v resnici pa sta ga zastropila brat Henrik in njegova častihlepna žena, Catarina de Medičis Franc umre, ker mu Nostradamus noče oteti življenja, slišavši iz njegovih ust tole izpoved: — Franc in Henrik sta ljubila Marijo Kromartovo tako, da je nastalo med njima smrtno sovraštvo. Polastija sta se je v Nostradamovi odnositosti, dočim je bil on v ječi; Ronšrol in Sent-André sta jima jo izdala. Vzela sta ji Nostradamovega otroka, ki ga je rodila v ječi; Henrik ga je dal umoriti, Franc pa je iz ljubosumnosti umoril Marijo, meneč, da je otrok Henrikov. — Nostradama obdolže Franceve smrti, toda on spotoma uspastražnike, in uide. Oče v Monpeljeju je umrl in mu naroča v oporoki, da mora prodreti v srce egiptovske sfinge, kjer najde višek človeškega znanja. Nostradamus se poda na strašno pot in študira dolgo let pod piramidami; naposled se vrne v Francijo kot učejnak učenjakov, ki mu ni nič nemogočega na zemlji. S potoma v Melenu ga napadeta razbojnik Brabantin lastni sin, ki ga je Brabant obdržal in vzgojil za tolovaja, namesto da bi ga umoril po princem ukazu. Nostradamus ubije Brabanta in pove ob tej priliki sinu, Roajalu po imenu, da pozna njegove stariše. Sovraži ga, meneč, da je sin Henrikov; a tudi Roajal ga sovraži, ker mu je ubil ljubljene rednika. Nostradamu se

„Jutro“ gotovo vzdržalo na površju, ker ima šivom slovenske zemlje dovolj prijateljev, ki ne bodo dovolili, da bi ono ptopadlo. Najboljši dokaz za to so naši dnevni izkazi prostovoljnih prispevkov za „Jutrov“ sklad, ki bodo gotovo vsak dan večji. Naj se v „Učit. tiskarni“ ne veselijo preveč, ker bo potem nazočarjanje — preveliko. „Jutro“ ima svoje prijatelje, „Dan“ jih pa nima, ker ne najde Ribnikorjeva, „neodvisna“ politika nobenega odziva v naprednih vrstah.

Trojica prepepačev. Franc Eržen, Jože Celestin in Janez Peja so pili v gostilni pri Trpincu v Št. Jurju pri Žagorju. Ko so ga že precej imeli pod kapo, „so se začeli“ in pri tem „začetku“ pretepli Franceta Pečnika, da je imel za tisto topi dovolj. Gostilničarju pa ta pretep ni bil všeč, za to je pred preiskovalnim sodnikom kot priča nekoliko čez mero udaril. Posadili so ga v preiskovalni zapor, a one pa so poslali v spokorišče na deželno sodišče. Peja že 6 tednov, druga dva pa za 3 mesece. Morda jih bo to ohladilo.

Slavnost zasaditve „prve lopate“. Iz Novega mesta smo prejeli naslednje kratko brzojavno poročilo: Dež je močno oviral slavnost, ali prisostvovalo je vendar ogromno število občinstva. Železniški minister radi boleznih ni prišel osebno, temveč se je dal zastopati. Po blagoslovu je zasadil prvo lopato deželni predsednik baron Schwarz, ki je — z ozirom na to, da je Kranjska s 96 po sto prebivalstva slovenska dežela — govoril nemški. Šuklje je govoril slovenski in tudi dr. Šusteršič se je spozabil in govoril — slovenski. Slavnosti so se tudi udeležili: ljubljanski župan g. dr. Ivan Tavčar, dež. poslanec g. Višnikar, predsednik trgovsko-obrtnice Kranjske g. Ivan Knez, odposlanstvo Bele Krajine itd. — Natančnejše poročilo priobčimo v torkovi številki, ker jutri radi praznika, ki pade slučajno na ponedeljek, „Jutro“ ne izide.

Gostilničarska zadruga na Bledu ima redni občni zbor v sredo dne 27. marca 1912. v hotelu „Triglav“ na Bledu.

12. številka „Slov. ilustrovanega Tednika“ je jako bogato ilustrovana, vsebuje 18 zanimivih slik: Pogreb slov. mladeniča v Barbetonu v Ameriki; slov. pevsko podporno društvo, „Planinski raj“ v Lorainu v Ameriki; Žanjice za C. M. D. na plesu č. n. tj. kobske mladine v Trstu; narodni pipčarski klub v Trstu; trg Središče in pročelje župne cerkve v Središču; pevsko in tamburaško društvo „Danica“ v Šturjah pri Ajdovščini; gđ. Anica Wintrova v ulogi „Vida“ v Ivana Cankarja drami „Lepa Vida“; prihod vojaštva v Vipavo dne 1. marca 1912; katališko izobraževalno društvo pri Sv. Frančišku na Stražah v Savinski dolini; tamburaški društva „Dobrač“ na Brnci pri Beljaku; rožnarska narodna noša na Brnci pri Beljaku; slov. državna delavnica za košarstvo pri Sv. Barbari v Halozah (3 slike); pogorišče v Bučevcih na Murskem polju; skričevalnica in 1 slika v romanu „V burji in viharju“. Ta številka je res vseslovenska, ker ima slike iz vseh slov. dežel naše stare in tudi nove (Amerika) slov. domovine. — „Slov. Ilustr. Tednik“ je res veden, da se razširi med vse slovenske rodbine. Prihodnja številka priobči slike zbora in solistov „Glasbene Matice“ keliha in vencev, ki sta jih sprejela skladatelj in pa koncertni mojster.

ponudi strašno orodje maščevanja: Roajal se zaljubi s Florizo Ronšrolovo — torej sin in hči dveh največjih Nostradamovih sovražnikov. Vrhutega ljubi Florizo, Sent-Andrejev sin Roland, iz katerega rok je otel Roajal tisti večer v Melenu in si tako pridobil njeno ljubezen. Nostradam si pridobi ugled po vsem Parizu in sovraštvo vsega dvora ter povzroči s skrivnostno silo svoje vede čudno srečanje pod Florizinim oknom: Kralja Henrika, ki hoče s pomočjo nezveste služabnice splezati v Florizino spalnico, napade „železni škadron“ barona Lagarda — banditi kraljice Katarine, ki hoče umoriti nezvestega moža. Reši pa ga Roajal s svojimi razbojniki in da, ko izve, kaj je nameraval, odvesti kralja kot svojega jetnika v stanovanje ranjkega Brabanta, namesto njega pa sam obišče Florizo po pripravljeni lestvici. — „Dama brez imena“, ki jo sreča bralec v tej povesti, je — Marija, Nostradamova žena in Roajalova mati, ki je po čudežnem naključju ostala živa. Kako jo najde Nostradamus, kako se iščeta Roajal in Floriza, in kakšne strašne zapreke in nevarnosti morata premagati, izve bralec iz „Ljubimcev pariških“. — Opomba: Ker so mnogi radovni, kaj pomeni ime Nostradamus, naj pojasnimo še to. Stari Nostradamus, rodom Zid, se je dal krstiti v Parizu v cerkvi Notredame „nostra-dama“ — naša gospa — Devica Marija. Zato so ga imenovali Nostradama. Kakor večina drugih, ki nastopajo v romanu, je tudi on zgodovinska oseba.

Trst-Primorje.

Razlika „Edinost“ ne more in noče razumeti strankarskih razmer na Kranjskem, vedno stoka radi bratomornega boja in kliče k slogi, pri tem pa postavlja vsem Slovincem za vzor tržaške razmere, — kjer vlada bajne največja sloga in edinost, kjer se smatrajo vsi Slovenci za brate i. t. d. Kako daleč je vse to od resnice in koliko manj „bratomorni“ so Slovenci na Kranjskem, kot v Trstu! Naj nam „Edinost“ pove, ali je res ali ni res: da se smatra v oficijelnih krogih v „Narodnem Domu“ za narodnega izdajalca vsakega Slovence, ki ne nosi na čelu potrdila, da misli ravno tako, kot mu to zapoveduje „Edinost“ in niti za pičico drugače? Kdaj je vladala na Kranjskem taka ekstenzivnost, taka netoleranca. Razmere, ki vladajo na Kranjskem, nam ne morejo služiti in nam niti ne služijo za vzor, ker so nezdrave, ali za vzor nam ne morejo služiti, niti — tržaške razmere, kjer si gotovi krogi lastijn monopol na narodnost in proglašajo za izdajalca vsakega, ki ne misli z njihovo glavno. Terorizem nikdar in nikjer ni bil dober.

Carigrad, 23. marca. Parnik „Cincinnati“ od Levante linije, ki je imel prispeti semkaj s 359 potniki, se je ustavil pred Dardanalami, ker je eksplodiralo nekoliko min in ni hotel kapitan riskirati prehoda skozi dardanelnsko ožino, ki je vsa minirana.

Tržaški soc. demokratje jo ajo. Bridka mora biti rana, ki razjeda tržaški soc. demokratom srce. Se jim je namreč marsikatera misel, ki so jo gojili že dalje časa, izjalovila. Mi zato pač prav dobro umevamo njihovo žalost, ki so jo zllili v predčerajsnji „Zarji“. V kilometrskih člankih pripovedujejo, da propada tržaška soc. demokracija, da to ni resnično, kar je pisalo „Jutro“ in da jim prav nič ni pogodu, da se N. D. O. dviga. Mislimo, da je že na mrtvaškem odru, sedaj pa nam naenkrat začena delati bele lase. „Jutro“, to salamensko „Jutro“ je dosti krivo, da je tako. O ko bi le tega hudirja ne bilo v Trstu! Lahko bi še nekaj časa izpodjedali tla slovenskemu narodu in molzli slov. delavstvo. „Jutro“ nam pa ne dopušča delati po svoji buči. Vse razkrinka. Se celo to, kar nam utegne grozno škodovati, pove: Javnosti pravi, da mi pravimo slovenskim delavcem, ker je delavec vsak izmučen in izstradan, da so opice, da so bolj živini, kakor ljudem podobni. To je silno bridko. Kaj porečejo naši člani? Izstopili bodo iz stranke, ker smo taki divjaki. Do danes smo delavstvo za nos vodili, sedaj pa bo konec temu. In to vse radi „Jutra“. Tako tarnajo in javkajo rečkarji. To je pač živo znamenje da se gugajo samo še v strahu, vsak čas pripravljeno, da zapoje. Do tega bo pa tudi prišlo. Dosti ste delali lumparij, zato naj odbije vašemu delavstvu škodljivemu početju, zadnja ura. Gnjilo jabolko ni nič vredno. Zato pa tudi poprej na tla pade, kakor zdravo. No, in sedaj, ko vidijo, da so v velikih škripcih, ko opazijo na strani narodnega delavstva velik napredek in probujo, ne vedo kaj bi napravili, da bi se stvar ne razvijala tako, kakor se. Zato „Jutro“ pikajo in zopet pikajo. — Da se že temni, to pričajo osebni napadi, kajti stvarnega itak ne morejo nič odgovoriti in zato se jim nič niti ne veruje. Slovenski delavci bodo šli pa navzlic vašim hujskarjam s svojo organizacijo hitro naprej. Nesmiselno in brez pomena bi bilo odgovarjati, zakaj je „Jutro“ že od nekdaj na tem stališču, da udari povsod tam, kjer se dela kaka nerednost in da nasprotno zopet pohvali koristno delo. „Jutro“ je pisalo o N. D. O., ker je hotelo, da se vse popravi. In res se je popravilo. Sedaj pa, ko vidimo, da je delo pravo, odbrujemo in pomagamo. Pa saj je to naš namen. Mi tudi v lastnih vrstah čistimo, ne samo drugje, kakor vi. In čistili bomo tudi, če se v bodoče kaj napačnega dela.

Umrla je v bolnišnici ona Erminija B., o kateri smo poročali včeraj, da je na šetališču pri sv. Andreju izpila večjo množino jeshove kisline, hoteča zadati si smrt radi domačih, družinskih preprirov in nesporazumljenj.

„Tržaške razmere.“ O tem predmetu je predaval sinoči v dvoranu N. D. O. g. dr. Wilfan. Poslušalcey bi bilo lahko več, ker predmet predavanja je bil zanimiv in tudi g. predavatelj je govoril zanimivo in poučno. Našemu poročevalcu je bilo resnično žal, da radi pomanjkanja časa ni mogel ostati do konca predavanja. Naši delavci naj bi se bolj zanimali za taka predavanja in potem se bodo ona gotovo vršila bolj pogostoma. Za človeka je vedno dobro, ako kaj zna in pri takih predavanjih se človek vedno kaj nauči.

Slov. gledališče v Trstu. Danes popoldan „Serlok Holmes“ pri ljudskih cenah, zvečer „Zvonovi Korneviljski“. Jutri samo zvečer „Jesenski manevri“ z gosp. Lj. Iličičem iz Ljubljane kot gostom.

Vojaški begunci aretovani. Ko je predčerajsnjim ob 5. uri in pol popoldne priplul iz Pireja v tržaško luko Lloydov par-

nik „Salzburg“, je policija aretovala z istim parnikom za Trst dosepelega 27 letnega Frana Karničnika, doma iz Zagreba, ker je bil prepoznan za vojaškega begunca. Karničnik je namreč dne 12. oktobra l. 1910 pobegnil od svojega polka, ko je bil v posadki v Krminu, blizu italijanske meje. V Pireju se je sam prijavil ondotnemu avstrijskemu konzulu, ki ga je dal odvesti na parnik „Salzburg“ z nalogom, da se ga ob prihodu parnika v Trst, izroči vojaški oblasti. — Karničnik je že zopet oblekel vojaški jopič.

— 27-letni zidar Anton Andrič, doma z Reke, je bil predsinočnjim o polnoči aretovan v ulici Geppa, ker je redar, ki ga je aretoval, sploh sumil o njem, da nima poštenih sredstev za življenje. Na policiji je pa aretovani Andrič povedal da je minolo sredo zvečer pobegnil od vojne mornarice v Puli, kjer je služboval.

— Isto tako, skupaj z Andričem, je bil aretovan 23-letni mehanik Teodor Cvitković, doma iz Pule, ki je tudi pobegnil od vojne mornarice.

— 23-letni ribič Marino de Valle, je bil aretovan predsinočnjim ob 7. uri zvečer v ulici dell'Olmo, ker je v torek, dne 19. t. m. pobegnil od vojne mornarice iz Pule. Je pač „lep vojaški stan“, ko se ga ljudje tako — branijo!

Pretep v openskem tramwayu. Kajetan Lagatola, ki je okolu 23 let star in je doma iz Bari v Italiji ter stanuje v Trstu v ulici Piccardi št. 14, in njegov tovariš Vincenci Mazzilli, tudi nekje iz Italije in stanujoči v Trstu v ulici di Rena št. 10, oba slikarja, sta bila napravila predčerajsnjim izlet na Opčine. Ko sta se pa s framwayem zvečer vračala v Trst, sta se med vožnjo sprla in — pretepla do krvi: Lagatolo je namreč Mazzillija udaril s ključem po levem sencu tako, da je bil Mazzilli takoj ves krvav. Ko je tramway dospel na postajo Trst, je bil Lagatolo aretiran. Na policiji je pa rekel, da je Mazzillija udaril zato, ker je ta poslednji njega oklofutal.

Za par kilogramov kave. 36-letni dninar Fran Barič stanujoči v Škorklji št. 801, je bil predsinočnjim aretiran na izhodu iz proste luke, ker je imel pri sebi 2 kilograma in tri četrti kave. Aretiral ga je neki ključar, kleremu je pa Barič potem že zagrozil: „Glej: oba stanujeva v Škorklji in pazi, da se ne dobiva kje na samem!“ Na policiji je priznal, da je kavo ukradel zato, ker ni imel kaj jesti: hotel je kavo prodati in si s tem poskrbeti hrane vsaj za par dni.

Za pol kilograma čaja. Ravno tako, kakor Barič radi kave, je bil na izhodu iz proste luke aretiran 26-letni težak Alojzij Uršič. Aretiran je bil zato, ker je imel v žepu pol kilograma čaja, vrednega 4 krone, ki ga je bil ukradel na škodo tvrčke Eduard Grimme.

Za „Jutrov“ sklad.

G. Ivan Knez, veletržec, predsednik trgovsko-obrtnice zbornice Kranjske itd. daruje 20 kron;

Ljubljancan, ki noče biti imenovan, daruje 10 kron;

G. Matej Lončar v Trziču na Gorenjskem 10 kron;

G. Nežika Lavtarjeva v Trstu nam je izročila 2 kroni, z geslom: „Le pogumno naprej, do zmage!“

G. dr. Albin Poznik, notar v Rudolfovem daruje 9 kron;

G. Ivan Engelsberger v Trziču na Gorenjskem daruje 5 kron;

G. Emil Švigelj v Travniku na Notranjskem je nabral med prijatelji „Jutra“ in nam poslal 6 kron;

Neimenovani na Dolenjskem nam daruje 3 krone.

IZ POSTOJNE

smo prejeli 16 kron, ki so jih darovali: g. F. Paternost 10 kron, g. A. Jurca 5 kron, g. I. Cvetnić 1 krono.

Vsem darovalcem: naša iskrena zahvala!

Štajerska in Koroška.

Pedesetletnica „Narodne Čitalnice“ v Celju se bo proslavila z večjo slavnostjo dne 14. aprila in prosimo že sedaj vsa narodna društva na Štajerskem, da se na to znamenito kulturno-zgodovinsko in narodno prireditve ozirajo. Kolikor nam je znano, bo spored slavnosti sledeči: Ob 11. uri dopoldne slavnostno zborovanje in pozdrav došlih gostov, zvečer pa slavnostna gledalska predstava, koncert, ljudska veselica in ples.

Odborova seja celjske sokolske župe se je vršila v „Sokolskem domu“ v Celju v nedeljo dne 17. t. m. Zastopana so bila skoraj vsa društva. Predsedoval je podstarosta brat dr. Stiker iz Brežic. Za javnost najvažnejši sklep je, da se vrši dne 4. avgusta t. i. župni zlet v Trbovlje, kjer se isti dan slavnostno razvije prapor trboveljskega „Sokola“.

Edini slovenski „buffet“ v Trstu.

Vina prve vrste po ceni. — Razna mrzla jedila. — Postrežba točna. Ulica Squero nuovo 17, tik Pošte, Trst. — Starc.

Zupna tekma pa se vrši v nedeljo dne 8. septembra v Celju.

Poziv vsem slovenskim trgovcem na Štajerskem! „Slov. trg. društvo v Celju“ ima lastno posredovalnico za nastavljanje trgovskih moči. Obračamo se tem potom o vseh gg. trgovcev s prošnjo, da nam blagovoljno nemudoma naznani, kakor hitro imajo oddati kako izpraznjeno mesto kontoristov, pomočnikov raznih strok, kontoristinj, blagajničark in prodajalk, za kar jim je naša posredovalnica vsak čas brezplačno na razpolaganje. — Gospode trgovske sodružnike pa opozarjamo, da se pridno poslužujejo posredovalnice, koja jim za malenkosten znesek drage volje posreduje pri iskanju dobrih služb. Vabimo tem potom vse gg. trgovce, trgovske sodružnike in ravno tako žensko osebje našega stanu, da nemudoma pristopite k društvu, da delate zanj, da se organizirate, pa pomagajte započeto delo graditi, ne pa razdirati, kakor se je to že v nekaterih slučajih opazilo. — Potrebe po tesnejši organizaciji slovenskega trgovstva na Spod. Štajerskem nam pač ne bodo treba znova obširno utemeljevati: govori za njo toliko narodnih in stanovskih obzirov, da se je naravnost čuditi vsekakor ki se ni spoznal in se zavedel dolžnosti in potrebe pristopiti k naši organizaciji. Vsi na dan, vsi na plan! V združitvi je naša moč in napredek! — „Slovensko trgovsko društvo v Celju“.

Slovensko obrtno društvo v Celju je imelo svoj občni zbor v nedeljo, dne 17. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju pod predstvom g. Rebeka. Po običajnih odborovih poročilih se je razvil razgovor o srednje-štajerskem obrtnem shodu. — Sklenilo se je, da se tak shod skliče v Celju in sicer na binkoštni pondeljek dne 27. maja 1912. Za dnevni red so določeni doslej sledeči referati: 1. Obrtna organizacija. 2. Škodljivci obrti. 3. Posredovanje vajencev in pomočnikov. 4. Ustanovitev mojstrske bolniške blagajne. 5. Obrtni shod v Celovu leta 1911. 6. Obrtništvo in karteli. 7. Trgovsko obrtna zbornica za Spodnjo Štajersko. Društvo pripravlja tudi ustanovitev zveze spodnještajerskih obrtnih zadrug in so ta dela ob prizadevanju društvenega odbora in g. Zupanca iz Laškega trga zelo napredovala. — V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Iv. Rebek, Vinko Kukovec, Bevc, Černe, Cretnik (št. Jur. ob juž. žel.), Zupanc (Laški trg), Bursik in Sinkovič; namestniki gg.: Strelec, Martin Kolšek, Anton Jošt, preglednika računov gg.: Lukas in Dobravc. — Pri slučajnostih se je razvil še jako zanimiv razgovor o potrebi obrtne organizacije in o obrtni razstavi v Mariboru.

Celjska okolica. V nedeljo 24. t. m. se vršil v Sokolskem domu ob 3. uri popoldne ustanovni občni zbor požarne brambe za celjsko okolico. Pričakujemo obilne udeležbe okoliških Slovencev.

Dramatično društvo v Mariboru ima 28. marca 1912. ob 8. uri zvečer v kmetski sobi „Narodnega doma“ izredni občni zbor. Dnevni red: 1. Sprememba pravil. 2. Odobrenje poslovnega reda. 3. Slučajnosti. — Ker se posebna vabila ne bodo razposiljala, vabimo tem potom vse člane in prijatelje društva, da se tega važnega občnega zbora udeležijo.

Narodna delav. organizacija.

Skupina zidarjev N. D. O. sklicuje za danes, v nedeljo, 24. t. m. ob 3. uri popoldne javen shod v „Konsumnem društvu“ na Kolonkovcu pri sv. Mariji Magdaleni Spodnji. **Delavci tehničnega zavoda pri sv. Andreju in sv. Marku!** Narodna delavska organizacija Vas vabi na javni shod, ki se vrši danes, v nedeljo, 24. t. m. ob 4 in pol popoldne na vrtu „Konsumnega društva“ pri sv. Jakobu. **Krajevno skupino čistilnice olja N. D. O.** sklicuje za danes, v nedeljo, 24. t. m. ob 5 in pol popoldne društven shod v prostorih N. D. O. pri sv. Jakobu.

Nekaj o zgodovini belokranjske železnice.

Šukljejeva pisma *)

Šuklje piše dr. Goriany-u:

Wien, 24. Dezember 1893.

Verehrter Herr Doktor!

Gestern besuchte mich Baron Schwegel zu einer längeren Unterredung. Ich benützte den Anlass um auf Ihr Etablissement das Gespräch zu leiten und ihm die Notwendigkeit auseinander zu setzen, das Unternehmen nachdrücklich zu fördern.

Er war ganz einverstanden und wir beschlossen gemeinsam den Baron K. dahin zu bearbeiten, dass vor allem die Frage der Cedernkisthen in Ihrem Sinne gelöst werde. — Fürst A. notifierte mir die Ablehnung eines event. Eintrittes in das Comité. — hiedurch haben wir den Willen der Cernempler erfüllt

*) „Slovenski narod“ št. 253 iz l. 1907.

und sind auch nach dieser Richtung hin gedeckt.

Suklje m. p.

17. 12. 1893.

— die Kisthenangelegenheit interessiert mich nach wie vor sehr. des Landes wegen, dem etwas Industrie nützt und um Ihrer Person willen, der Sie ja jederzeit soviel Rücksicht für mich und mein Haus bewiesen haben. — Ich muss ohnedies sehr bald zu K. schon des Berichtes wegen und bei dieser Gelegenheit will ich meine Minierarbeit vom neuen beginnen.

Wien, 7. Jänner 1894.

Ich gedenke in Landtage einen Initiativantrag das Land mit einem entsprechenden, d. h. möglichst hohen Betrage an den Kosten des Vorprojektes zu beteiligen hätte. — Ich rechne auf ca. 60—70%. Für die Begründung ist es von grosser Wichtigkeit einige Daten über die Entwicklungsfähigkeit der zu berührenden Gegenden. — man muss den Herren im Landtage doch eine gewisse Rentabilität in Aussicht stellen, sonst steigen sie nicht hinein.

Ich habe meinen Plan insofern geändert, dass ich es derzeit vermeide, mit K. über die Angelegenheit zu reden. Ich will auch den Schein vermeiden, es stücke irgend ein persönliches Interesse hinter meiner Intervention für Ihr Etablissement. Demnach soll Schwegel zunächst über K. denn bei diesem, nicht beim Minister liegt tatsächlich die Entscheidung. Schw. soll voran, dann mache ich den Hauptangriff und zwar unmittelbar im Ausschusse vortrage. Gleichwohl gab ich T. den Rat, sich noch in diesen Tagen in der Generaldirektion zu melden. Jedenfalls soll er di Herren an die Existenz Ihres Etablissements und an deren gegründete Ansprüche erinnern.

Die Nachrichten über Gorjance haben mich sehr interessiert, wie ich ja die ganze Unternehmung und deren Gedeihen mit der lebhaftesten Sympathie verfolgte.

Suklje m. p.

K tem pismom se povrnemo še nazaj. To bu posebno še za tiste, ki ne razumejo nemški original, le pripomnili, da je bilo vprašanje belokranjske železnice v dobi konsorcija Šuklje-Goriany v najožjem stiku z osebnimi interesi zasebnega podjetja graščaka Goriany-a, in da je bil pri tem zainteresiran tudi Šuklje sam. Obem se jo šlo za to, da se belokranjska progla je ozkotirno izpelje po Goriany-evem svetu, kjer je imel podjetje za izdelovanje zabojev in tudi sicer druge načrte spraviti les v denar in promet, pri čemer bi mu podaljšanje dolenske proge čez njegove Gorjance v Belo Krajino prav dobro služilo.

Značilno za Šukljeta je tudi njegova opomba v 3. pismu, da bo skušal pridobiti deželno zbornico za ta projekt, h katerim bi naj dežela čim največ mogoče prispevala.

Če tudi, kakor bomo pozneje videli, Šukljetu ne moremo odrekati zaslug pri vreničenju sedanjega belokranjskega projekta, vendar to stoji in to nam iz teh pisem on sam potrjuje, da treznomisleči in resnicoljuben človek, ko se danes ozre nazaj v to zapleteno zgodovino belokranjske železnice mora priznati: ta načrt naj je bil izpočetka še tako iz plemenitih nagibov zasnovan je v svojem nadaljnjem razvoju zašel na čisto druga pota in sicer kot nam ta Šukljejeva pisma dokazujejo, najpreje na pot čisto osebnih spekulativnih interesov posameznih privatnikov.

Navsezadnje tudi to ni nič tako hudega kajti vsaj sloni danes celo javno življenje nič drugače kot v starih časih večinoma le na osebnih interesih — sebičnosti. Hudo — in javne graje vredno pa je le to, da si moške, ki so hodili taka pota, napram javnosti prilastujejo vse druge zasluge le ne — pravih.

Da pa doprinesemo nadaljni dokaz, da ima Šuklje res precej svojih lastnih interesov na zgodovini te železnice, se moramo po teh ovinkih zopet vrniti nazaj na pot, od katerega smo izšli, namreč na takozvano

Plantanovo dobo.

Ta Suklje — ali Goriany — Sukljejev projekt ozkotirne železnice je hodil svoja

čudna pota od početka, recimo od l. 1893. pa do l. 1901. Nekako v tem času je bil Šuklje kakor znano državnozbornski poslanec dolenskih mest.

Če se ne motimo v l. 1901. je zavzel Šukljejevo mesto notar Plantan. Sporedno z vprašanjem belokranjske železnice je — bilo tedaj na dnevnem redu tudi vprašanje preložitve gorske (državne) ceste Novomesto preko Gorjancev Metlika—Karlovec.

V obeh teh načrtih je bil kot bivši poslanec in notabene še belokranjski rojak, moral biti najbolj informiran le Šuklje. — Umevno je, da bi bila njegova dolžnost o stanju glede obeh projektov informirati svojega novega tovariša in namestnika poslanca Plantana. Ali je Šuklje storil to svojo dolžnost in kako?

Na to vprašanje nam nudi zopet najboljši odgovor Šukljejevo lastnoročno pismo na naslov posl. Plantana, ki ga je po naročilu belokranjskih volilcev prosil za informacije o teh obeh vprašanj. Pismo, datirano z dne 23. marca 1901. se glasi:

(Pride še).

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Trozveza.

Sestanek nemškega cesarja najprej z avstrijskim cesarjem na Dunaju in potem z italijanskim kraljem v Benetkah se smatra po večini kot dokaz utrditve trozveze. Dunajsko časopisje naglašja, da bo prisostvoval v duhu sestanku v Benetkah tudi avstrijski cesar, ki je v duhu vedno prisoten pri vsakemu sestanku drugih dveh vladarjev iz trozveze.

Došla so naslednja poročila:

Dunaj, 23. marca. „Deutsche Volksblatt“ pravi, da sta oba sestanka, na Dunaju in v Benetkah, svečana manifestacija trdnosti in stalnosti trozveze.

Berlin, 23. marca. „Vossische Zeitung“ govori o sestankih na Dunaju in v Benetkah in pravi, da se dela gotovo na obnovitvi trozveze. Nemški narod — pravi „Vossische Zeitung“ — ki vidi v trozvezi korist za vse tri zvezane velike sile, upa, da bo imel sestank v Benetkah za rezultat obnovitev trozveze.

Poslano*)

Ker se je zopet pojavila govornica, da je najina tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev i. t. d. Zanknova filijalka, sva primorana to lažljivo obrekovanje in škodoželjnost objaviti, s tem, da bodeva proti vsakemu razširjevalcu teh govoric brezobzirno sodnijsko postopala.

Čenjeni naši odjemalci pa naj si bodo v svesti, da podpirajo vedno narodno podjetje.

Priporočava se nadaljni naklonjenosti

PREMRL in JANČAR

Tovarna oljnatih barv, lakov, firnežev itd.

Ljubljana, Dunajska cesta št. 20.

*) Za sestavke pod tem naslovom je odgovorno uredništvo samo toliko, kolikor to določa zakon.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut-Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polič) v Trstu.

Oddajo se takoj

v Gosposki ulici št. 3 gostilniški prostori (3 sobe, kuhinja, shramba in klet) ter zraven pripadajoče stanovanje (2 sobi-drvarnica). Lahko se tudi deli in je eventuelno pravno za skladišče. Pojasnila da hišni oskrbnik Al. Kunst, Ljubljana Židovska ul. ulica 4.

Urar * * * Augustin Höltl

ul. Stadion 35

prodaja vsakovrstne ure in vsebrne in «double» verižice. — Sprejema vsakovrstne poprave.

Romeo Doplicher

trgovina s klobuki

TRST — Corso šte. 30 — TRST

Prodaja klobuke prvih tovarn, posebni izbor trdih angleških klobukov Velika zaloga čepic za popotnike in športnih.

Najboljši češki nakupni vir! Ceno posteljno perje!!

Kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K; boljše 2.40 K; prima polbel. K 2.80 bel. 4. lega puhastega K 5.10; kg velefinnega snežnobelega, puljenega, 6.40 K, 8 K 8; kg puha, sivoga 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjši prsni puh 12 K. — Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje is gostinjskega rdečega modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 1.80 cm dolga, 120 cm široka, s dvema zglavnicama, 80 cm dlga, 60 cm šir. polnjena z novim sivim, prav stanovitnim puh. perjem 16 K; napol puh 20 K; 24 K; posamezne pernice 10 K, 12, 14, 16 K, zglavnice 3 K, 3.50, 4 K, Pernica, 200 cm dolga, 140 cm šir. 13 K, 14.70 K, 17.80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4.50 K, 5.20 K, 5.70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 1.80 cm dolga, 116 cm šir. 12.80 K, 14.80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki gratis in franko. S. Benisch, Dešenice št. 821, Češko.

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbira letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, suknj, površnikov vseh kakovosti. — Specijalitet v veznji.

Velika izbira volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris - Trst

Ul. S. Giovanni št. 16, l. nadst., zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

Svoji k svojim!

Največja edina slovenska tvrdka

Križmančič & Breščak

ulica Nuova 87 — TRST — ulica Nuova 87

priporoča slavnemu občinstvu

svoje ogromno zalogo manufakt. blaga

Najzmernejše cene. Točna postrežba. — Prevzame se delo po naročbi. Stvari, ki ne ugajajo se zamenjajo takoj. — Angleško volneno blago za ženske obleke, alpagas in različne štofe za bluze in vsakovrstne tkanine volnene v največjem izboru. Perkall, zebrji, panama, satin, oksford in najrazličnejše bombažasto blago. Vsakovrstno telesno, namizno in postelno perilo. Blago za moške obleke: volneno in bombažasto. — Odeje bombažne in volnene, pogrinjala za postelje, zavese, preproge, volna in žima.

Vsaka drobnarija za šivilje in krojače.

Svoji k svojim!

Kupujte v Slovanski knjigarni Josip Gorenjec Trst, Via Caserma 16, poleg kavarne Commercio.

Senzacionalna prodaja

— za velikonočne praznike. —

Obleke za gospode	od K	8.—	naprej
" " dečke	" "	6.—	"
" " otroke	" "	2.—	"
Površniki ali raglani za gospode	" "	12.—	"
" " modre bootsjopice za dečke	" "	6.—	"
Klobuki ali čepice za gospode in dečke	" "	1.—	"
Dežni plašči za gospode in dame	" "	10.—	"
Kostumi ali dolgi raglani za dame	" "	10.—	"
Krila ali bluže iz blaga za dame	" "	3.—	"

Velika izbira pariških in berlinskih modelov.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana Mestni trg št. 5.

Otvoritev filialke

Buffetta-klobasičarne

Josipa Klančiča

— na —

© Largo Santorio štey. 4 ©

Toči se Dreherjevo pivo. — Različna dobra vina.
Velika izbira klobas in sira ter raznoterih konserv.

PODRUŽNICA

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.
Dolžniška glavica K. 8.000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod
jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi $4\frac{1}{2}\%$

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. — Lastna
ovarna ur v Švici. Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta. - Telefon št. 273

Stara in dobro znana slovenska trgovina

Ferd. Dobaušek-Trst

ulica Giosuè Carducci II.

Velika zaloga narejenih oblek za moške in dečke.

Najkonvenijentnejši v Trstu.

Za novo spomladansko sezono v veliki izbiri vse zadnje novosti kakor:
Narejene obleke za moške, dečke in otroke, jopiče, površnike, srajce, jopice,
spodnje hlače i. t. d.

Bogata zaloga, Solidna postržba, Nizke cene.

Sprejemajo se naročila oblek po meri. Redka prilika! Vsak kdor kupi blaga
najmanj za pet kron dobi gratis listek za udeležbo pri vzdigovanju srečk
za 1.040.000 Kron Eden milijon in štiridesettisoč kron.

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 28 TRST
Trgovina z vsakovrstnim jestvinskim
blagom, razpošilja blago v mestu franko
na dom in na deželo po dogovoru.
Postržba točna in solidna. - Konkurenčne cene

Električne žepne svetiljke

po K. 1.50 in več, kakor tudi vse pritlikline
tičočne se elektricitete, znanstveni in prak-
tično vporabni aparati, Lupronove pile —
— slavnoznane za električno luč — ki se
lahko porabijo v vsaki hiši in v vsaki dru-
žini v spalnicah, kletih, temnih hodnikih itd.

Vse to je sl. občinstvu na razpolago v
dobro opremljeni trgovini Anton Scacož —
Trst, Corso 26 — telefon št. 2496.

Tomaž Zadnik

trgovec in mesar
ima na razpolago v svoji mesnici na
trgu S. Giovanni št. 6 v Trstu goveje,
telečje in jančjeje meso prve vrste. po
najnižjih cenah. — Priporoča se slav.
občinstvu za obilno vdeležbo.

Priporoča se

FRAN KUKANJA

čevljar

Via Pierluigi da Palestrina 3. prtl.

Obuvala vseh vrst za moške, žen-

ske in otroke po niski ceni.

Špeciialteta: Obuvala za bolne noge.

Popravila.

Restavracija „AURORA“

Via G. Carducci 18.

Na povratku iz umetniške turneje po Italiji, v zadnjem času tri
mesece v gledališču Apollo v Rimu

prvi ciganski srbsko-ogrski zbor

3 gospodje **HUNGARIA** 5 dam

pod vodstvom ravnatelja Štefana Krema.

Proizvajajo se z narodnimi godali najlepše godbene in pevske točke.

Narodni ples „CZARDAS“ v kostumih.

Vsaki večer koncert od 7—12 ure ponoči. — Vstop prost.

Toči se izvrstno pivo Goess, od danes naprej bavarsko
pivo Book,

Goessalvator.

Za obični obisk se priporoča prav toplo

G. Domines, restavrater.

Osrednja Banka českih hranilnic Piazza Ponterosso 2

Podružnica v Trstu

Obrestuje vloge:

Obrestuje vloge:

$4\frac{1}{4}\%$ $4\frac{1}{2}\%$ $4\frac{3}{4}\%$ $4\frac{5}{8}\%$

povračno obrestovanje

na knjižice ☉☉ na računu in fixe vloge ☉☉ premijne vloge

Vse bančne transakcije.

Uradne ure od 9-12, 2-5.

Dolžniška glavica K 25.000.000

VLOGE od K 10.000.000

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek
za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17

(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, po-
vršnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

:: Obleke po meri od K 50.— naprej. ::

Najnovejši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postržba.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

P. Z. Z. N. Z.

☉☉ obrestuje hranilne vloge po

$4\frac{1}{2}\%$

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka. ☉☉

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. * * *

Popolnoma varno naložen denar. * * *

Rezervni zaklad: K 700.000.

Nova knjiga! Arcibašev:

Slike iz revolucije.

V tej knjigi je zbranih več povesti zna-
nega ruskega pisatelja, ki so veren odmev
velikega boja proti carskemu absolutizmu
in za svobodo. Povesti so pisane z mar-
kantnimi potezami in jih bo vsakdo bral z
zanimanjem.

Izvod stane K 1.50, po pošti 20 vin.
več. Naroča se pri založniku **Stefanu
Klavsu — Ljubljana**, Križevniška u-
lica 5. in pri vseh knjigarnah na Sloven-
skem, Denar je poslati naprej. Tudi znamke